

Landet op, end at de faar den stakkels Skat, som falder paa de forskellige Aktionærer, der bor i dem. Yderligere trykkes Landkommunerne overordentlig haardt af en stor Bys Nærhed. Det betyder et meget stort Tab ikke alene for de handlende og Haandværkerne, og man kan sige for Arbejderne, men ogsaa for Lægerne og Sagførerene, og jeg kan sige for saa godt som enhver erhvervsdrivende i en Landkommune, at have en stor By i Nærheden, thi en stor Del af Kommunens Befolkning gaar til Storbyen og køber deres Behov der, og derved skades jo gennemgaaende alle Erhvervene i de respektive Landkommuner. Desuden lægger de store Byer efterhaanden mere og mere Beslag paa Landkommunernes Opland, kan man vel kalde det, idet Byen igennem Automobileer gradvis bringer flere og flere Varer rundt om til Konsumenterne i de omliggende Landkommuner og derved ogsaa skader disses Erhverv. Endvidere, som det ogsaa tidligere er blevet nævnt, har en Landkommune, som ligger i Nærheden af en stor By, ikke altid en Indvandring af de bedre stillede, men meget ofte og i langt, langt større Omfang en Indvandring fra Byen af de daarlige stillede, de mindre bemidlede Klasser, idet de ofte finder det baade sundere, bedre og billigere at bo i en Landkommune. Dersom det nu foreliggende Lovforslag skulde blive til Lov i den Form, hvori det foreligger, hvad jeg hverken tror eller haaber, saa vil det kunne medføre, at Byerne faar saa godt som alle Skatterne af alle disse Mennesker, hvorimod Landkommunerne faar saare lidt deraf, men til Gængæld faar de saa alle Udgifterne til Forsørgelsesvæsen, til Skolevæsen og Sygevæsen, som jo kan blive meget betydelige i Kommuner, i hvilke der kommer saa mange til. Dette vil jo uvægerlig blive Tilfældet, hvor Skatteprocenten i en By er mindre end Ligningsprocenten i den tilstødende Landkommune. Det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Jørgen Pedersen) var lige ved at komme ind paa dette Spørgsmaal, men drejede af, og jeg tror, man har et godt Eksempel herpaa i selve Odense og det tilstødende Sct. Hans Landsogn.

Som en Prøve paa, hvorledes det foreliggende Lovforslag kan komme til at virke f. Eks. i Københavns Omegn, skal jeg nævne et Eksempel. Hvis en Forretningsmand med meget stor Familie flytter til Birkerød, hvor der jo er en god Skole, for under de billigere Forhold, som findes der, at kunne give sine Børn en bedre Opdragelse og Uddannelse under sundere Forhold end i København, og for hvem

det, skønt han fra sin Bopæl i Birkerød nok kan passe en Del af sine Forretninger, dog af Hensyn til disse vil være nødvendigt for ham at have et Kontor i København, som maaske blot bestaar af et enkelt Værelse med en Telefon, vil alene dette efter det foreliggende Lovforslag medføre, at Manden skal betale Erhvervs-skat til København, og Birkerød vil jo da kun blive hans Opholdskommune. Hvis vi nu antager, at Manden har 10,000 Kr. i aarlig Indtægt — jeg tager dette Tal, fordi det er nemt at regne med med Hensyn til Skatteprocenten, han har maaske kun Halvdelen eller Trediedelen —, vil han, naar Københavns Skatteprocent er, som den var forrige Aar, 5,44 og Birkerøds Ligningsprocent 3,30, efter det foreliggende Lovforslag komme til at betale $\frac{2}{3}$ af hele Skatten til København, altsaa $\frac{2}{3}$ af 544 Kr. eller 363 Kr., i Erhvervs-skat til København. Til Birkerød skulde han altsaa betale sin Opholdskommuneskat, som vil blive 330 Kr. Det vil tilsammen blive 693 Kr. Men som det ogsaa staar i det foreliggende Lovforslag, kan ingen komme til at betale mere end det Beløb, som den fulde Skat vil være i Erhvervs-kommunen, det vil altsaa være 544 Kr. Da den samlede Skat, som nævnt, er 693 Kr., vil Lovforslaget medføre, at Birkerød skulde tilbagebetale 149 Kr., saaledes at hele Skatten, vedkommende kommer til at betale i Birkerød, vil blive 181 Kr., og skønt hele Familien har sit Ophold i Birkerød hele Aaret, vil Skatten til Erhvervs-kommunen blive 363 Kr. Jeg synes ikke, at der er meget Forhold i dette.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de enkelte Paragraffer i Lovforslaget. Det er der ingen Anledning til, da det efter, hvad der er udtalt her i Salen, er givet, at Lovforslaget vil komme i Udvalg, og der vil der blive Lejlighed til nøjere at drøfte de enkelte Paragraffer. Jeg kan kun sige, at jeg finder, at § 8 er fuldstændig urigtig, og jeg haaber, at den i Udvalget vil blive slettet eller i hvert Fald blive forandret overordentlig meget. Jeg finder det ganske urimeligt, selv under de nuværende ekstraordinære Forhold, som man maa indrømme, der er, at en Borger, der opfylder alle Landets nugældende Love og indretter sig efter dem og i Overensstemmelse med dem, skal løbe den Risiko, at Landets Lovgivningsmagt pludselig vedtager en Lov med en Paragraf som denne § 8, der i Virkeligheden foreslaar at oprette et finansielt Stavnbaand, som vil være i to Aar, og endda med tilbagevirkende